Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

S. Simeonis Monachi Treuerensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43699

Visual Library

VITA SIMEONIS MONACHI TREuirenſis, *ex ea quæ eſt per Euervvinum Abbatē monaſterij Doleienſis. Obijt vir Sanctus Anno 1035.*

VIR Dei Simeon, patre Græco Antonio, matre Calabrica, in Sicilia, ciuitate Syracuſana, nobiliſſimis parentibus progenitus. optimæ indolis puer, à patre, militari virtute claro, Conſtantipolim deductus, literis ibidem imbuendus, viris eruditiſſimis traditus eſt. Adultus itaque & ſingulari iam virtute præditus, cùm cerneret quoſdam eximios pietatis & religionis cultores, Chriſti ſepulchrum, ſupplices adire; ipſe eodem religionis ſtudio vehementer inflammatus, parentibus & patria relictis, Hieroſolymam abijt: vbi ipſis votis perſolutis, vt arctiori amoris vinculo, Deo ſociari poſſet, ſolitudinem expetiuit: inuento, ad ripā fluminis Iordanis, viro quodam multis virtutibus claro, & ſanctitatis opinione conſpicuo, eidem ſe in diſciplinam tradidit. Is autem ab omni hominum congreſſu, in turri quadam incluſus morabatur & admiranda vitæ ſeueritate ſeipſum ad cælitum vitam excitabat. Hunc verò Simeonem ad ſe venientem benignè quidem complexus eſt: ſed cùm cerneret aduentantium turbas propoſitum ſanctitatis ſtudium plurimùm impedire, clanculum ex eo loco receſſit. Simeon autem tanto patre orbatus, anxius animi, quid ageret cogitare cœpit: cumque neminem haberet, qui cum vitæ ſuæ conſilia conferre poſſet, ſedulò Patrum vitas legit quotidie, ex quibus tandem intellexit valdè periculoſum eſſe tyronem vaſtæ ſe eremo committere & inermem cum poteſtatib. tenebrarū die noctuq; conflictare. Itaq; maturo ſecū habito cōſilio,

1. Iunij.

Parentes & patria Simeonis.

Studet Conſtantinopoli.

It Hieroſolymam.

Viuit apud quendam eremitam.

Bethle-

Bethleem adijt, ſeque in monaſterium S. Mariæ admitti petijt. Qua petititione benignè conceſſa, annos admodùm duos, diaconi interim fungens officio, ibidem, in omni ſanctitate exegit. Inde ad montem Sinai abijt, vbi in loco, qui ardentis Rubi Moſaici viſione celebris habetur, aliquot annos ſub Abbate, Chriſto ſtrenuè militauit. Creſcente autem perfectioris vitæ deſyderio, ſumma ipſius Abbatis voluntate, ad oram maris rubri ſeceſſit: vbi in ſpelunca quadam, duos fermè annos, in omni diſciplina ſeſe exercuit. Panem ei monaſterium ſuppeditabat. Aquam verò, ſtillicidia rupis in qua latitabat, ſitienti hauſtum præbebant.

Degit in monaſterio.

Item in ſpelunca.

Hìc cùm tota mente diuinis intentus rebus, Deo famularetur, paulò pòſt ab Abbate reuocatus, monaſterium in vertice montis Sinai ſitum, omni habitatore, propter incurſantes Arabes planè deſertum, incolere iuſſus eſt. Nec mora. Simeon, qui omnia ſanctitatis officia ex vna obedientiæ virtute metiebatur, eò abijt ſeſeq; & ad prædonũ incurſiones & ad dæmonũ infeſtationes ſuſtinendas, promptum paratumque exhibuit. Ibi verò nouas & raras ſanè dęmonum inſidias eſt expertus. Nocturnis horis, hoſtis, Angelica ſpecie aſſumpta, in ſomnis ei apperebat, monens atque impellens, vt ſacra quotidie myſteria perageret: neq; pateretur locum ſemel Deo conſecratum, à diuinis myſterijs vacuum permanere. Cumque vir ſanctus ſe ea ſacri muneris functione præditum pernegaret, dæmon renitentem, de lectulo educebat, & ante, altare vigilantem ſtatuebat, diſtrictè pręcipiens ne cunctaretur ſacroſancti corporis & ſanguinis oblationem facere. Tum ſanè turbatus Simeon, cùm ſacris ornatus veſtibus, ab ipſo dæmone ſtola induendus eſſet,

Monaſterium in vertice montis Sinai.

Tẽtationes dæmonis.

virtute orationis & ſigno crucis inimicum repulit, ſeque deluſum ingemuit. Poſt hęc ad monaſterium Abbatis regreſſus, hebdomadarum ſe inedia macerauit, & dolens gemenſque, dæmonis inſidias omnibus expoſuit.

Mira abſtinentia.

Eodem tempore, tam dira fames AEgyptum inuaſit, vt in vna ciuitate Babylone, centū hominum millia extincta fuerint. Qua ſanè calamitate conſtricti monaſterij fratres, quotidiè precibus & vigilijs, contra inopiam inſtanter pugnabant: adeò, ut mirabili Dei beneficio, nullū in exiguo frumenti cumulo, qui ſupererat, detrimentum ſentirent, quamuis ex eo, larga manu, præter domeſticas neceſſitates, pauperibus ſubuenirent. Interim Abbas vt aliquod ſibi ſuiſque ſolatium præſtaret, liberam omnibus quouis abeundi poteſtatem fecerat. qua occaſione arrepta Simeon, qui iam ante incredibili ſolitudinis deſyderio tenebatur, ad eremū abijt: ne quis itineris veſtigia molli ſabulo impreſſa ſequeretur, eumq; ab inſtituto retraheret, arte, qua poterat, deſtruebat. Tandem poſt longa eremi ſpatia dimenſa, ex altiſſima rupe, paruam contra montem eremi, raro virentem germine proſpexit, planitiem ſeque illuc, non ſine magno periculo contulit. Fons natiuus gratum præbebat potum, cibatum herbarum ſemina, quæ trigeſimo quoque die incunctanter preferebant fructum. Cum capreolis tamen alijsq; eremi beſtiolis, quò pabulatum veniebant, frequens gerebat prælium.

Nota famē ingentem in Aegypti Babilonia, quę & Memphis

Egregium miraculum.

Viuit in loco valdè ſolitario.

Poſt multos verò dies, dira fame iam extincta, ex imperio Abbatis, ad monaſterium reductus, vt operam ſuam, quæ multis, propter eam, qua pollebat, induſtriam, vtilis admodum erat, omnibus collocaret. Ibi tum vir ſanctus in partes occidentales

deſti-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

deſtinatur, vt certam quandam pecuniæ ſummam monaſterio debitam exigeret. Sed cùm Babylonem appuliſſet, mox tanquàm vrbis explorator, in vincula eſt coniectus: at paucis pòſt diebus, cognita viri innocentia & probitate, honorificè dimiſſus eſt. Indè verò nauem armis & munitione egregiè inſtructam conſcendit, quanquàm non ignoraret eam à piratis vaſtandam. Hortabatur nauclerum, vt mora vnius & alterius diei, imminentem cladem euitaret: ſed is robore nauis & virtute ſua confiſus, ſanè eius conſilio, nullo modo acquieſcere voluit. itaque ſolutis anchoris, vela ventis commiſit, ſed inſequenti die, in pyratas incidit: qui ſtatim tormentis acriter nauem expugnandam ſuſceperunt, ſed vbi ſe nihil aperta vi & irruptione proficere intellexit dolo mala graſſari inſtituit. Signo igitur pacis ſublato ad colloquium admitti petijt. Quo conceſſo mira verborum blanditie archipyrata nauclero perſuaſit ſe ad maris defenſionem, non autem vt cuiquam exitium inferret, conſtitutum eſſe. Exiſtimaſſe autem nauem illam propter admirabile robur & multiplicem munitionem hoſtilem fuiſſe. nam certum eſſe quaſdam iſtiuſmodi oberrare, quæ in mercatorum perniciem cõſpiraſſent. Hoc verborum lenocinio perſuaſus nauclerus latrones illos in nauem ſuam recepit vt cõmunibus viribus imminens malum repellerẽt. Intereà prædones depoſitis armis pacem ſimulant, familiares cum omnibus ſermones miſcent, de naue in nauem commeant, & conceptum animo ſcelus mira calliditate tegunt. Poſtquàm verò hoc modo omnem fraudis ſuſpicionem nauclero ademiſſent, repente ex inſidijs proſiliunt, gladios impiè ſtringũt, & ipſi nauclero ante omnes caput amputãt. Indè immani

cæde

cæde in reliquos debacchantur, omneſq; ad vnum crudeli internecione iugulant. Solus Chriſti famulus Simeon in puppe ſupererat, quem cùm certatim mactandũ clamarent vnuſq; ſtricto enſe in eum irrueret, ille reiecta veſte, in mare deſilijt, nandoq; cædem effugit. Et illi quidem multa poſt eum ſpicula mittebant, ſed fruſtra conabantur interimere, quem Chriſtus volebat ſaluare. Ergò per vices natando, per vices in fundo gradiendo, tandem nudus & extrema laſſitudine confectus ad littus peruenit. Inde ad proximum vicum tetendit, ſed gẽtis iſtius linguam, quanquam AEgyptia, Syria, Arabica, Græca & Romana inſtructus eloquentia, intelligere nõ poterat. Biduo igitur & nuditate & fame ſitique miſerrimè conflictatus eſt. Tertia die quidam tantam calamitatem miſeratus viliſſimũ ei indumentum proiecit: quo indutus ilico per incredibilem miſeriarum cumulum pedibus iter Antiochiam confecit. Ibi à fidelibus peramanter exceptus & benignè habitus breui Patriarchæ & vniuerſis principibus notiſſimus euaſit.

Vir Sanctus mittit ſe in mare & euadit cædem pyratarum.

Venit Antiochiam.

Ea tempeſtate Richardus Abbas pietatis & religionis ſtudio celebris ſacra Hieroſolymæ loca obiuoluit. Dum ergo itineris neceſſitate compulſus Antiochiã deflecteret captus inſigni Simeonis probitate ſocium eum itineris aſſumpſit. Sed accidit cum ad ciuitatem Bellegradum (quæ in confinio Bulgarorum & Hungharorum ſita eſt) appuliſſent, vt princeps ciuitatis illius Simeoni tranſitum prenegaret. Igitur flens ſimulq; Deo gratias agens illum flentemque ſimiliter Abbatem reliquit. Per multas denique anguſtias & latronum inſidias ad ... reuerſus eſt. Quo proſperè tranſmiſſo Roma ... Galliciam Rothomagũ appulit. Ibi verò omni ſpe

Rothomagum venit ſanctus.

pecu-

pecuniarum, propter quas tam multa viarum & latronum pericula emenſus fuerat, fruſtratus eſt. Comes enim Richardus, qui cenſum monaſterio aſſignatum perſolueret, vitam cum morte permutauerat. Itaque vir ſanctus infinitis vndique circumſeptus anguſtijs nihil habebat aliud, quàm vt inalciſſimo diuinæ prouidentiæ conſilio quieſceret. Occurrit interim animo, vt chariſſimum ſibi patrem Richardum Abbatem eiuſq; comites iterum inuiſeret, quod fecit: & egregium ſe apud illum exemplar ſanctitatis prębuit.

Poppo Archiepiſcopus Treuirenſis.

Interea Poppo Treuirenſis Archiepiſcopus religionis ergò Hieroſolymam pergens hunc Dei famulum itineris ſui comitem habere voluit: cuius vitę innocentiam mentiſque puritatem cùm ſatis mirari non poſſet, ei poſt redi um ſuo in epiſcopatu manendi facultatem præbuit, præmijſq; vt maneret allexit. Hac nõn tam benignitate, quàm diuino prouocatus inſtinctu Simeon, paruum tugurium in turri, quàm anteà portã nigram vocare ſolebant, elegit: vbi ipſa feſtiuitate Diui Andreæ ſolenniritu à Poppone & Clero vniuerſo tanquàm huic ſeculo planè mortuus recluſus eſt.

Simeon apud Treuiros in turri degit ſolitarius.

Ibi verò quanta vitæ auſteritate rebelles corporis motus, quãquàm iam antè vehementer fractos, domauerit explicatu difficile. Nec defuêre continuæ dæmonum impugnationes & inſidiæ: quas certè niſi gratia Christi mirificè roboratus fuiſſet, nequaquã ſuſtinere potuiſſet.

Tentationes dæmonis.

Per noctes enim horrendi leonum rugitus, luporum vlulatus, porcorum grunnitus aures animumq; percellebant: cæteræq; beſtiarum infeſtationes non rarò ipſum tugurium ſubuertere videbantur. Et ſi autem immenſos clamores audiret perciperet, penitùs tamen videbat nihil: vnde non

dubita-

bitabat dęmonum eas eſſe pręſtigias. Tandem ab
c tempeſtate liberatus nocte quadam peruigil in
ratione, totam ſenſit fabricam turris illius fundi-
ſs concuti, & quaſi facto terrę motu in profundum
mergi. Sed eo terrore nihil motus vir Dei perſti-
in precibus immobilis, & ecce cellula immenſo
ſtrata lumine admirandum valdè ſpectaculum
buit. Sathan enim in Angelum lucis ſe transfigu
s hac ratione inuictum athletam in fraudem im
llere conabatur. Sed Simeon, cuius mens radijs
cti ſpiritus multò clariùs fulgebat, protinus in-
s cognouit lumenque per dæmonem illatum
oculis quidem ſuis aſpicere dignatus eſt. Cùm
o clauſa aliquamdiu lumina rurſus aperiret: *Videt cacodæmonem horribili ſpecie.*
tibi monſtrum horrendum, hoſtis antiqui te-
ima ſpecies, ipſe inquam cacodæmon multis
is in eum ſæuiens ſi nô planè ſuperaret, ſaltem
rolterneret, nitebatur. Sed Simeon quanquam
mo aſpectu expaueſceret, mox tamen oratione
ucis ſigno hoſtem confidenter inuaſit eumq; in
m compulit.

Tum verò inimicus cùm omnes machinationes
ſe illatas in nihilum concidere cerneret, ſeruos
in eum armauit, multoque per eos, quàm per
maiorem vim intulit. Ea tempeſtate aquarum
mina vehementer excreuerant, multiſque oppi-
s & varijs locis exitium minabantur. Eius ma-
uſam dæmonis ſatellites Simeoni imputabant
que maleficum eſſe, & propter multiplicem
impietatem, cladem illam à Deo immiſſam eſ-
mitabant. Vnde, facto ex ciuitate impetu, la-
bus eius tugurium obruere conati ſunt. Iamq;
ſtram perfregerant & in furore perſtabant cùm
eon in ſui perſecutione exultans ſolis preci-   *Patientia viri ſancti in perſecutione atroci.*

bus furorem eorum impetumque repreſſit.

Poſt hęc decurſis annis aliquot diuinitus de obi-
tus ſui die certior factus, totum ſe ad cæleſtia con-
Obitus eius. templanda multò ſtudioſiùs compoſuit: donec Ka-
lendis Iunij ſanctam animam benigniſſimo ſuo
Creatori redderet. Corpus eius exanime altera
die ſudorum optimè ſanè fragrantem præbuit. Tri-
ceſima verò die, quo toto tempore propter odoris
ſuauitatem inhumatum permanſit, mulier omni-
bus contracta mẽbris ad ſepulchrum eius ſalutem
adepta eſt. Ab eò verò tempore tantis deinceps mi-
raculis córuſcauit, vt à Benedicto Papa nono, Pop-
pone Archiepiſcopo petente, ſtatim ab obitu in di-
uorum ſit numerum relatus.

ILLVSTRE CERTAMEN CLARISSI-
*morum Martyrum apud Lugdunum Galliæ Phœni-
eius vrbis S. Epiſcopi Diaconi, Epagathi, Maturi, A-
tali, Pontici, Biblidis, Alexandri & Blandinæ cum
alÿs: quorum fortia & iterata certamina Chriſtia-
ni Viennenſes & Lugdunenſes deſcripſere. Habe-
tur apud Euſebium Cæſarienſ. Eccleſ. Hiſtor. lib. 5
cap. 1. & 2.*

2. Iunij.

Perſecutio immanis in Gallijs.

MAgnitudo afflictationis, quę hoc loco in-
ueſcit, ingens gentilium odium contra ſan-
ctos incitatum, ſupplicia, quæ beati Martyres ſpla-
cidè ſuſtinuerunt, neque dicendo accuratè expli-
cari, neque ſcribendo facilè à quoquam compre-
hendi poſſunt. Nam aduerſarius noſter omnib. vi-
ribus, vt dicitur, Chriſtianos adortus adeò vbique
in nos graſſatur, vt publicis non modò ædificijs ab-
neis & foro nobis interdictum ſit: ſed etiam vt no-
ſtrum nemini vſquam locorum in cõſpectum pro-
dire